

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/767/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118273205
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118273205.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej D. T., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX H., proti povinnej S. T., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX H., právne zast. JUDr. Michalom Treščákom ml., advokátom, so sídlom Thurzova 6, 040 01 Košice, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Dulinom, so sídlom exekútorského úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce, pod sp. zn. 30EX 258/18, o vymożenie zameškaného výživného a bežného výživného, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/767/2018 zo dňa 3. apríla 2019, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/767/2018 zo dňa 3. apríla 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávnenej, podaného prostredníctvom právneho zástupcu, doručeného súdu dňa 10.5.2018 sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymożenie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Košice II. sp. zn. 19Pc/91/2017, zo dňa 13.11.2017 o nariadení neodkladného opatrenia spočívajúceho v povinnosti povinnej platiť výživné vo výške 250,-EUR mesačne k rukám oprávnenej vždy k 15.dňu v mesiaci vopred s účinnosťou od 23.10.2017. Predmetné uznesenie bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Košiciach, o neodkladnom opatrení sp. zn. 8Co/10/2018-62 zo dňa 12.2.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.3.2018, ktorým bola povinnej uložená povinnosť platiť výživné vo výške 150,-EUR mesačne k rukám oprávnenej vždy k 15.dňu v mesiaci vopred, od vykonateľnosti tohto rozhodnutia. (ďalej len „exekučné tituly“).

2. Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 10.5.2018, po jeho dvoch čiastočných späťvzatiach, obidva doručené súdu dňa 6.7.2018, sa oprávnená domáhala vymożenia zameškaného výživného do apríla 2018 vo výške 969,38,-EUR a bežného výživného vo výške 150,-EUR, počnúc výživným splatným v máji 2018.

3. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/767/2018 dňa 17.7.2018 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu, so sídlom exekútorského úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 17.7.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej.

4. V priebehu konania a to dňa 27.10.2018 (s doplnením dňa 23.3.2019) predložil súdny exekútor súdu návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 18.10.2018, spolu s vyjadrením oprávnenej zo dňa 24.10.2018.

5. Povinná svoj návrh podala prostredníctvom právneho zástupcu a odôvodnila ho skutočnosťou, že exekučné konanie je proti nej vedené v rozpore so zákonom, z dôvodu, že rozhodnutím Krajského súdu

v Košiciach, bola jeho vykonateľnosťou dňa 29.03.2018, zaviazaná oprávnenej platiť výživné vo výške 150,00 EUR mesačne. Preto mala do 17.7.2018 uhradiť päť splátok po 150,00 EUR, a to za apríl a máj 2018 do 15.4.2018, za jún 2018 do 15.5.2018, za júl 2018 do 15.6.2018 a za august 2018 do 15.7.2018, t.j. spolu sumu 750,-EUR. Za obdobie do 17.7.2018 pritom uhradila na účet oprávnenej sumu vo výške 1 080,-EUR, o čom predložila súdu potvrdenia o úhradách. Z priložených potvrdení o úhradách výživného vyplýva, že povinná do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. do 10.5.2018 uhradila nasledovné platby: dňa 29.11.2017 - 250,-EUR, dňa 27.12.2017 - 80,-EUR, dňa 25.1.2018 - 80,-EUR, dňa 25.2.2018 - 80,-EUR, dňa 20.3.2018 - 160,-EUR a dňa 25.4.2018 - 80,-EUR. Ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. ku dňu 10.5.2018, mala tak splnenú celú vyživovaciu povinnosť a oprávnenej uhradila nielen celé dovtedy splatné výživné, ale aj výživné splatné do budúcnosti. S poukazom na túto skutočnosť má povinná za to, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, bol tento návrh podaný nedôvodne. Povinná je názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zmenené rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým tento právoplatne určil, že povinná má povinnosť platiť výživné počnúc dňom vykonateľnosti jeho rozhodnutia, t.j. dňom 29.3.2018 a preto je podľa názoru povinnej akýkoľvek nárok na uplatnenie dlžného výživného k 17.7.2018 vo výške prevyšujúcej 750,-EUR nedôvodný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinná v ku dňu spísania návrhu na zastavenie exekúcie nemá žiaden záväzok voči oprávnenej na bežnom výživnom, exekučné konanie je voči nej vedené neoprávnene a navrhuje aby bolo podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, zastavené.

6. Oprávnená k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že so zastavením exekúcie nesúhlasí a na podanom návrhu trvá v celom rozsahu. Oprávnená potvrdila prijatie jednotlivých úhrad uvedených povinnou v návrhu na zastavenie exekúcie, s výnimkou platby výživného zo dňa 25.2.2018 vo výške 80,-EUR, ktorá jej nebola na účet pripísaná. Oprávnená uviedla, že povinná bola v omeškaní s plnením výživného, a to tak v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie (dňa 10.5.2018), ako i v súčasnosti. Poukázala pritom na uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 13.11.2017, sp. zn. 19Pc/91/2017, ktorým bola povinnej uložená povinnosť prispievať na jej výživu mesačným výživným vo výške 250,-EUR mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a to s účinnosťou od 23.10.2017. Rozhodnutím Krajského súdu Košice zo dňa 12.2.2018, bolo rozhodnutie Okresného súdu Košice II. zmenené tak, že povinnej bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu mesačným výživným vo výške 150,-EUR, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a to od vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorá nastala dňa 29.3.2018. Oprávnená má za to, že povinná mala od účinnosti rozhodnutia Okresného súdu Košice II., až do momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie (dňa 10.5.2018) poukázať na jej účet celkovo výživné v sume 1 400,-EUR (5 x 250,-EUR + 1 x 150,- EUR). Reálne však povinná od momentu účinnosti rozhodnutia Okresného súdu Košice II., do okamihu podania návrhu na vykonanie exekúcie, poukázala na účet oprávnenej plnenie celkovo v sume 650,-EUR, čo je o 750,-EUR menej, než mala zaplatiť. Uvedené oprávnená preukázala výpismi z účtu. Je preto podľa oprávnenej zrejme, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, bola povinná v omeškaní s plnením výživného v sume 750,-EUR a návrh na vykonanie exekúcie tak bol podaný dôvodne. Nie je preto daný žiaden dôvod zastavenie exekúcie, nakoľko nie len že nedošlo k úhrade vymáhanej pohľadávky, ale dlh povinnej na výživnom voči nej neustále narastá. Oprávnená napokon vo svojom vyjadrení poukázala aj na tú skutočnosť, že povinná nerešpektuje zásadu koncentrácie konania v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, keďže svoje tvrdenia o splatení celého vymáhaného nároku nepredložila žiadnymi relevantnými dôkazmi, ktoré by jej tvrdenia preukazovali, na základe čoho nemožno tvrdenia povinnej uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie považovať za relevantné. Oprávnená preto navrhuje, aby exekučný súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 18.10.2018 v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ako nedôvodný zamietol a priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia za predmetné vyjadrenie vo výške 53,88,-EUR s DPH (44,90 EUR + 20% DPH vo výške 8,98 EUR).

7. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 69Ek/767/2018 zo dňa 3.4.2019, po preskúmaní veci, exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 226,84,-EUR podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti zameškaného výživného 742,54,-EUR zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku (výrok II.) a oprávnenej nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok III.).

8. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinná bola uznesením Okresného súdu Košice II. o nariadení neodkladného opatrenia, sp. zn. 19Pc/91/2017 zo dňa 13.11.2017, zaviazaná na platenie mesačného výživného oprávnenej vo výške 250,-EUR vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred

k rukám oprávnenej, s účinnosťou od 23.10.2017. Uvedené rozhodnutie bolo zmenené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Co/10/2018-62 zo dňa 12.2.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.3.2018, ktorým bola povinná zaviazaná platiť oprávnenej výživné vo výške 150,-EUR od vykonateľnosti tohto rozhodnutia vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Odvolací súd, vychádzajúc z právnej úpravy, že neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery späť a právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti, určil povinnosť povinnej platiť výživné oprávnenej od vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, t.j. od 29.3.2018. Oprávnená sa podaným návrhom domáhala vykonania exekúcie na zameškané výživné vo výške 969,38,-EUR a na bežné výživné vo výške 150,-EUR mesačne. Vyšší súdny úradník mal po preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, všetkých dôkazov a vyjadrení, preukázané, že povinnej vznikla, na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice II., povinnosť prispievať na výživu oprávnenej sumou 250,-EUR, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám oprávnenej, počnúc dňom 23.10.2018 až do nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, t.j. do 29.3.2018, kedy bolo zmenené rozhodnutie Okresného súdu Košice II. a povinná bola zaviazaná platiť oprávnenej výživné vo výške 150,- EUR od jeho od vykonateľnosti, t.j. od 29.3.2018. Z tohto dôvodu mala povinná povinnosť oprávnenej uhradiť od dňa 23.10.2018 do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie, do dňa 10.5.2018, výživné v celkovej vo výške 1472,54 EUR a to za mesiac október 2017, kedy mala povinná zaplatiť alikvotnú časť vo výške 72,54 EUR ($250,-\text{EUR}/31 \text{ dní} = 8,06,-\text{EUR}/\text{deň} \times 8 \text{ dní}$), päť splátok po 250,-EUR za obdobie november 2017 až marec 2018 a jednu splátku vo výške 150,- EUR za obdobie apríl 2018. Vyšší súdny úradník ďalej dospel k záveru, že povinná za uvedené obdobie, od dňa 23.10.2017 do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. do 10.5.2018 uhradila na účet oprávnenej spolu výživné vo výške 730,-EUR (nasledujúce platby dňa 29.11.2017 - 250,-EUR, dňa 27.12.2017 - 80,-EUR, dňa 25.1.2018 - 80,-EUR, dňa 25.2.2018 - 80,- EUR, dňa 20.3.2018 - 160,-EUR, dňa 25.4.2018 - 80,-EUR). Vyšší súdny úradník tak mal nesporne preukázané, že povinná pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie mala voči povinnej neuhradený dlh vo výške 742,54,-EUR na zameškanom výživnom a 150,-EUR na bežnom výživnom. Preto sa exekučné konanie v časti zameškaného výživného vo výške 742,54,-EUR a bežného výživného vo výške 150,-EUR začalo dôvodne. Keďže sa oprávnená podaným návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 10.5.2018 domáhala od povinnej vykonania exekúcie na zameškané výživné sume 969,38,-EUR a na bežné výživné v sume 150,-EUR, súd z predložených dôkazov nemal danú sumu zameškaného výživného preukázanú. Súd mal za preukázané, že povinná od dňa 23.10.2017 do dňa 10.5.2018 prispela na výživu oprávnenej vo výške 730,-EUR, pričom jej mala povinnosť prispieť výživným v celkovej výške 1.472,54,-EUR. Na základe vyššie uvedeného vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučné konanie sa v časti zameškaného výživného vo výške 226,84,-EUR začalo nedôvodne a preto v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) v spojení s § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 226,84,-EUR zastavil a vo zvyšnej časti návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zamietol ako nedôvodný, nakoľko nemal preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku aj v zostávajúcej časti. Pokiaľ ide o ďalšie úhrady výživného, realizované už počas exekučného konania, t.j. po 10.5.2018, k nim vyšší súdny úradník uviedol, že ich zohľadní súdny exekútor, ktorý bol poverený vykonaním exekúcie, pričom exekučný súd osobitné rozhodnutie o zastavení exekúcie v týchto častiach nevydáva. Skutočnosť, či aktuálna výška vymáhaného nároku zohľadňuje čiastočné plnenia, je preukázateľná najmä z evidencie vedenej súdnym exekútorom, prípadne z potvrdenia súdneho exekútora o splnení dlhu, ktoré je exekútor na požiadanie povinnej povinný vystaviť (§ 29 ods. 10 Exekučného poriadku). Vzhľadom na skutočnosť, že súd exekúciu v časti zameškaného výživného na návrh povinnej zastavil, oprávnenej nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia.

9. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnomu zástupcovi povinnej doručené dňa 8.4.2019, podala povinná, prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 11.4.2019 sťažnosť. Sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote.

10. Povinná v podanej sťažnosti uviedla, že nesúhlasí s názorom súdu, že jej vznikla na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice II, sp.zn. 19Pc/91/2017 zo dňa 13.11.2017 v nadväznosti na zmeňujúce rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8Co/10/2018-62 z 12.2.2018 povinnosť uhradiť oprávnenej výživné v celkovej výške 1.472,54,-EUR. Povinná bola uznesením Okresného súdu Košice II sp.zn. 19Pc 91 2017 zo dňa 13.11.2017 zaviazaná na platenie mesačného výživného vo výške 250,-EUR počnúc dňom 23.10.2017. Toto uznesenie však bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 8Co/10/2018-62 z 12.2.2018, ktorým bola povinná zaviazaná platiť oprávnenej

výživné 150,-EUR od vykonateľnosti tohto rozhodnutia vždy do 15-teho dňa v mesiaci dopredu. Z Upovedomenia o začatí exekúcie, vydaného súdnym exekútorom vyplýva, že exekúcia je vedená na základe návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie doručeným konajúcemu súdu dňa 17.7.2018, a to na podklade vykonateľného exekučného titulu - rozhodnutie Okresného súdu Košice II sp.zn. 19Pc 91 2017 zo dňa 13.11.2017 a rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8Co/10/2018-62 z 12.02.2018, vykonateľného dňa 29.3.2018. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie bolo už teda rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenené rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým tento právoplatne určil, že povinná má povinnosť platiť výživné počnúc dňom vykonateľnosti jeho rozhodnutia, t.j. dňom 29.3.2018 len vo výške 150,-EUR. Z tohto dôvodu je akýkoľvek nárok na uplatnenie dlžného výživného k 17.7.2018 vo výške prevyšujúcej 750,-EUR nedôvodný a priznanie oprávnenu požadovanej sumy nemá právny základ. Nesprávny je aj ten záver súdu, že povinná odo dňa 23.10.2017 do dňa 10.5.2018 prispela na výživu oprávnenej len sumou vo výške 730,-EUR, nakoľko z príloh pripojených k návrhu na zastavenie exekúcie jasne vyplýva, že povinná uhradila na výživu oprávnenej celkovo sumu 1.080,-EUR, a to týmito splátkami, dňa 29.11.2017 sumu 250,-EUR, dňa 27.12.2017 sumu 80,-EUR, dňa 25.1.2018 sumu 80,-EUR, dňa 25.2.2018 sumu 80,-EUR, dňa 20.3.2018 sumu 160,-EUR, dňa 25.4.2018 sumu 80,-EUR, dňa 24.6.2018 sumu 200,-EUR a dňa 17.7.2018 sumu 150,- EUR. Povinná tak má ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnenú celú určenú vyživovaciu povinnosť a oprávnenej uhradila nielen celé dovtedy splatné výživné ale aj výživné splatné do budúcnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má povinná za to, že napadnuté rozhodnutie, vo svetle uvedených skutočností, pri ich riadnom zhodnotení, nemôže obstať ako vecne a právne správne a z toho dôvodu ho navrhuje zrušiť a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie.

11. Oprávnená sa k sťažnosti povinnej, ktorá bola jej právnomu zástupcovi doručená dňa 10.5.2019, nevyjadrila. Právny zástupca písomným podaním doručeným súdu dňa 14.5.2019 oznámil, že oprávnenej dňa 11.1.2019 vypovedal plnú moc, na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 23.4.2018.

12. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

13. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

17. V zmysle § 50 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

18. V zmysle § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia

19. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

20. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, pričom vyšší súdny úradník sa v ňom vysporiadal so všetkými právne relevantnými argumentmi povinnej. Sudca po preskúmaní veci konštatuje, že podaná sťažnosť povinnej je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

21. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 17. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k argumentom povinnej v podanej sťažnosti konštatuje, že vyšší súdny úradník sa správne vysporiadal s existenciou dvoch exekučných titulov. Nemožno prisvedčiť obrane povinnej spočívajúcej v tom, že podľa jej názoru existuje v podstate iba jeden exekučný titul a to uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 8Co/10/2018-62 z 12.2.2018, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 29.3.2018, od kedy je povinná zaviazaná plniť výživné oprávnenej vo výške 150,-EUR mesačne. Tu vyšší súdny úradník správne poukázal na to, že neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery späť a právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti. Je potrebné poznamenať, že odvolací súd nezrušil neodkladné opatrenie nariadené súdom prvej inštancie. Zmenil ho. Preto, v prípade ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zmenené, mohol ho odvolací súd zmeniť iba do budúcnosti, teda tak, že zmenil (určil nižšiu) povinnosť povinnej platiť výživné oprávnenej od vykonateľnosti zmeňujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, t.j. od 29.3.2018. Dovtedy však bola, vzhľadom na predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, povinná zaviazaná platením výživného voči oprávnenej, práve rozhodnutím súdu prvej inštancie, teda vo výške 250,-EUR mesačne. Exekučný súd nemohol považovať tvrdenia povinnej o opaku za správne, pretože tak by nedôvodne odňal oprávnenej právo na výživné, priznané vykonateľným súdnym rozhodnutím súdu prvej inštancie, za dobu vykonateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo by bolo vzhľadom na povahu samotnej vyživovacej povinnosti (zabezpečenie pravidelných opakujúcich sa odôvodnených potrieb dieťaťa - strava, bývanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, vzdelávanie a pod.) a aj zmysel a účel inštitútu neodkladného opatrenia, právne neudržateľné.

22. K povinnej namietanej nesprávnej výške uhradeného zameškaného výživného, ktorú vyšší súdny úradník určil ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie v sume 730,-EUR, čo povinná považuje za nesprávne a v podanej sťažnosti uvádza, že uhradila do dňa podania návrhu na exekúciu na súd sumu vo výške 1.080,-EUR, sudca uvádza, že vyšší súdny úradník postupoval aj v tejto časti návrhu povinnej na zastavenie exekúcie správne. Doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu dňa 10.5.2018 sa začalo proti povinnej exekučné konanie (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku). Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 17.7.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej (§ 57 ods. 1 veta druhá Exekučného poriadku). Začatie exekučného konania a začatie exekúcie je potrebné rozlišovať. Preto, ak vyšší súdny úradník uviedol, že do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie (do 10.5.2018) uhradila povinná oprávnenej výživné vo výške 730,-EUR (platbami dňa 29.11.2017 - 250,-EUR, dňa 27.12.2017 - 80,-EUR, dňa 25.1.2018 - 80,-EUR, dňa 25.2.2018 - 80,-EUR, dňa 20.3.2018 - 160,-EUR, dňa 25.4.2018 - 80,-EUR), potom sumu vo výške 730,-EUR vypočítal vyšší súdny úradník správne. Povinnou uvádzané ďalšie platby, dňa 24.6.2018 sumu 200,-EUR a dňa 17.7.2018 sumu 150,-EUR, už povinná realizovala po dátume 10.5.2018, teda po začatí exekučného konania a pred začatím exekúcie (platba zo dňa 24.6.2018) a po začatí exekúcie (platba zo dňa 17.7.2018). Preto bolo správne aj konštatovanie vyššieho súdneho úradníka, že pokiaľ ide o úhrady povinnej vykonané až po začatí exekučného konania, tieto nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie v danej časti. Exekučné konanie bolo začaté dôvodne v časti zameškaného výživného vo výške 742,54,-EUR. Povinná bola povinná uhradiť oprávnenej ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie sumu 1.472,54,-EUR a uhradila jej sumu 730,-EUR. K uvedenému sudca dodáva, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného (v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku), je daný iba vtedy, ak k splneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo po vzniku exekučného titulu. Teda, v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Ak nastane splnenie vymáhaného nároku oprávneného povinným až po začatí exekučného konania (po 10.5.2018 vrátane), resp. po začatí exekúcie (po 17.7.2018 vrátane), nie je daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného ustanovenia. Ide o plnenie považované za vymožené v rámci exekučného konania, resp. exekúcie súdnym exekútorom (tu už vzniká súdnemu exekútorovi aj nárok na odmenu z vymoženého plnenia), ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t.j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Návrh povinnej na zastavenie exekúcie preto vyšší súdny úradník, v zostávajúcej časti zameškaného ako aj bežného výživného, správne zamietol ako nedôvodný.

23. Pokiaľ ide o bežné výživné, v exekúcii je vymáhané bežné výživné vo výške 150,-EUR mesačne, počnúc výživným splatným v máji 2018. Súd nemá nijako preukázané (ani od oprávnenej, ani od povinnej a ani od súdneho exekútora), že by povinná bežné výživné platila riadne a včas, preto vyšší súdny úradník, v časti bežného výživného, nezistil existenciu zákonného dôvodu na zastavenie exekúcie. Sudca pre úplnosť, k slovnému spojeniu „na mesiac vopred“ uvádza, že týmto slovným spojením sa označuje daný, aktuálny mesiac, ktorý prebieha a ešte sa neskončil. V zmysle § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. „Z citovaného ustanovenia zákona o rodine vyplýva, že určenie výživného sa viaže na opakujúce sa mesačné plnenia. Výživné sa poskytuje vopred. Jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenému prostriedky na živobytie v danom mesiaci, preto nie je žiadúce, aby oprávnený úveroval povinného, ktorý by mu až v nasledujúcom mesiaci jeho platbu kompenzoval. Deň splatnosti výživného preto v danom mesiaci by mal byť stanovený čo najskôr, aby oprávnený stihol svoje potreby v predstihu uspokojiť. Pokiaľ je súdom uložená povinnosť prispievať na výživu vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, znamená to, že výživné na daný mesiac je potrebné uhradiť vopred vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, to znamená, že napríklad výživné za mesiac september je odporca povinný zaplatiť vopred, t. j. najneskôr do 15. septembra, za mesiac október vopred najneskôr do 15. októbra. Bremeno zabezpečenia finančných prostriedkov zaťažuje odporcu, ako povinnú osobu, preto pri určení výživného sa neprihliada ani na výplatný termín zamestnávateľa. Nie je správny názor odvolateľa (navrhovateľa) uvedený v odvolaní, že „v júni 2014 by mal odporca uhradiť výživné za mesiac júl 2014“. Zmyslom zákonnej úpravy výživného platiť výživné v pravidelných opakujúcich sa sumách zročných vždy na mesiac dopredu spočíva v uložení povinnosti podľa rozsudku okresného súdu do 15. dňa kalendárneho mesiaca zaplatiť výživné vopred na daný mesiac. Znamená to, že výživné za jún 2014 odporca mal uhradiť do 15. júna 2014 a výživné za júl 2014 mal uhradiť do 15. júla 2014.“ (Rozsudok KS BB. Sp. Zn. 15Co/604/2014, zo dňa 11. 03. 2015). V tejto súvislosti sudca poukazuje aj na ustanovenia Exekučného poriadku týkajúce sa priority uspokojenia vymáhaných nárokov, pričom v prípade vymáhania pohľadávky na výživnom, sa prijaté plnenie vždy použije najskôr na bežné výživné a to práve vzhľadom na účel a zmysel výživného.

24. Súdny exekútor zastaví exekúciu iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 61n ods. 1 Exekučného poriadku a súd tak urobí iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. V posudzovanej veci sudca preto konštatuje, že nezistil, že by bol daný dôvod na zastavenie exekúcie ani v zmysle § 61n ods. 1 Exekučného poriadku a ani v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a exekúcia nebola ukončená ani iným spôsobom v zmysle § 61o Exekučného poriadku. Súdny exekútor síce vymohol vymáhaný nárok v jeho časti, nie však v celom rozsahu. Časť zameškaného výživného, bežné výživné a trovy exekúcie sú tak stále nárokom vymáhaným v naďalej prebiehajúcej exekúcii.

25. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinná neuviedla a nepreukázala v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku celého vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za neôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

26. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.